

52° 17' NB, 6° 6' OL

f terwoldsepost @ terwoldsepost

VOLG
ONS OOK
ONLINE!

Terwoldse Post

ons dorp, jouw dorp

gratis | neem een gratis abonnement of neem mee bij een afhaalpunt | www.terwoldsepost.nl

2

Esther vertelt over Huize Zorgvliet in de rubriek **Home Sweet Home**

4

Suus woont op de Holle en vertelt erover in de rubriek **Kids!**

7

Rinus Jacobs vertelt ons over oude verhalen in de rubriek **Vrogger**

Welkom

Ga er maar eens goed voor zitten! We stellen graag aan je voor: de Terwoldse Post. Dé dorpskrant voor alle inwoners van Terwolde.

Een krant waarin we mooie verhalen met jullie delen en waarin we ons mooie dorp willen laten zien. Een krant die verbindt: ons dorp, jouw dorp!

Met allereerst dank aan iedereen die meewerkte aan deze Terwoldse Post: Koen van den Berg, Esther van Andel, Suus de Weerd, Helma Zeissink, Harrie Eijerkamp, Rinus Jacobs en Heidi Kamphuis. Met in het kernteam Janet Hietbrink, Connie van Mourik en Roman Reehuis.

Maak in deze eerste editie kennis met onze 'vaste' rubrieken. Iedere maand een mooi verhaal over **Vrogger** waarbij een dorpsgenoot ons meeneemt naar vroegere tijden. Of lees in **Nieuws** over ons rijke verenigingsleven en alle aspecten eromheen. Met **Trots!** stellen jongeren zich voor en vertellen over hun blik op leven in Terwolde. Ook komen onze **ondernemers** komen aan het woord en ontbreken bij **Kids** leuke tekeningen of verhaaltjes van onze jongste inwoners natuurlijk niet! Elkaar een helpende hand reiken? **'Ons helpt ons'** nodigt je uit elkaar te helpen of een vraag te stellen, met gesloten beurs.

Met trots wens ik je mede namens het kernteam heel veel leesplezier toe!

Dorpscontactpersoon Terwolde

Wil je iets met ons delen? Jouw verhaal in de Terwoldse Post? Laat het weten. Stuur een mail naar: dorpscontactpersoonterwolde@gmail.com

Verspreiding

De Terwoldse Post valt de eerste drie keer bij elke huishouden in de brievenbus. Vind je 'm leuk? Geef je dan op voor een gratis abonnement, of neem 'm mee bij een afhaalpunt in het dorp.

Trots! Young at heart

Ik ben Koen van den Berg, 17 jaar en ik trap de rubriek jongelui af met een verhaal over Terwolde en mijzelf.

Toen ik 3 was verhuisde ik vanuit Apeldoorn naar Terwolde. We verhuisden naar Kolkweg 19a in Terwolde. In 2018 verhuisde we van de Kolkweg 19a naar Kolkweg 20, dit is waar ik nu woon met mijn vader (Marco), moeder (Andrea) en mijn twee zusjes (Emma en Julia). De Bongerd in Terwolde was de basisschool waar ik heen ging. Na zeven jaar in het oude gebouw van De Bongerd, kreeg ik les in het nieuwe en huidige schoolgebouw. Toen ik van De Bongerd af ging, ging ik naar de middelbare school in Deventer, de Boerhaave. Na drie jaar kwam ik op Het Vlier terecht en had ik een economisch pakket gekozen. Ik zit nu in het eerste jaar van mijn HBO studie, Retailmanagement in Deventer.

Toen ik hier kwam wonen begon ik gelijk met voetbal, dit werd voor de mini league in de zaal gegeven door Cor Buitenhuis. Ik was altijd enthousiast als ik weer mocht voetballen. Ondertussen zit ik in de jongens onder 19. Helaas door de corona kan er al een lange tijd niet gevoetbald worden, dit blijft ook nog wel even zo.

Het leuke aan het wonen in Terwolde vind ik dat iedereen

elkaar kent. Dit maakt de sfeer in het dorp een stuk beter. Dit komt deels ook door de SV Terwolde, dit versterkt de sfeer. Ook is het leuk omdat je in een leuke omgeving dicht bij de stad zit.

De boodschap die ik mee wil geven aan de inwoners van Terwolde: hou een beetje rekening met elkaar in deze corona tijd. Jongeren hebben in deze tijd ook niks te doen. Als zij elkaar nu en dan opzoeken, kijk er dan lekker doorheen of maak een praatje met ze. Zo blijft het ook leuk in het dorp in de corona tijd.

Home Sweet Home

Als je langs de IJssel wandelt of fietst, kom je ongetwijfeld ook langs Huize Zorgvliet aan de Bandijk 27. Het hoge witte huis met de tuinmuur en een klok/bel op het dak. Ben je ook benieuwd wie er wonen en hoe ze daar neergestreken zijn?

Sinds mei 2011 zijn Esther van Andel en Hendrik Kingma eigenaren van Huize Zorgvliet. Ze wonen hier met hun kinderen Max en Loes, Peter woont inmiddels op kamers. In 1989 waren Esther en Hendrik op zoek naar een woonplek centraal tussen Friesland – Twente en Amersfoort - Arnhem. Een plek op het platteland en in een dorp was hun droom. Ze settelden aan de Wijkseweg en voelden zich al snel thuis in Terwolde. Na een aantal jaren met heel véél plezier op de Wiek te hebben gewoond, zochten ze een huis met ruimte voor kantoor aan huis.

Met kinderen naar school en sport in het dorp, zochten ze iets in Terwolde. Liefst net als aan de Wijkseweg met lekker wat ruimte, maar niet midden op het platteland. Toen Huize Zorgvliet te koop kwam zijn ze uit nieuwsgierigheid gaan kijken; het had alles wat ze wilden. Het buurtje aan de Bandijk is heel gezellig, een praatje maken bij het uitlaten van de hond, met de buurmannen kanoën naar Deventer, een buurt waar iedereen zijn ding mag doen en burens die er de laatste jaren zijn komen wonen voelen zich ook thuis.

Esther en Hendrik vinden het dan ook fijn wonen in

Terwolde. Het huis weer in oude staat herstellen met de 3,80 cm hoge plafonds zien, dat is een wens. Zo startte vorig jaar een grote verbouwing. Plafonds eruit, 2 oude schouwen opgesnord via Markplaats en met deskundig advies de oude kleuren weer terug. Het mooie plafond in de woonkamer zal er nog mooier door worden!

De ruimte, het mooie zicht op de dijk, IJssel en de molen met in de zomer fijne plekjes om het huis voor een kop koffie of thee. En in de winter een vuurtje stoken. Vooral Hendrik is erg blij met de ruimte om te kunnen klussen. Voorlopig gaan ze niet weg uit het geliefde Terwolde!

Ons Helpt Ons

Voor elkaar, met gesloten beurs

GEVRAAGD: Wie heeft er nog wilgentenen liggen? Ik zoek een paar bossen dunne wilgentenen om een heg mee te vlechten. Wie wil er vanaf? Ik kom ze graag ophalen. Tiara, 06 1474 8240.

GEVRAAGD of AANGEBODEN

In deze rubriek Ons Helpt Ons kun je jouw vraag of aanbod plaatsen. Zoals het voorbeeld hierboven. Het kan van alles zijn. Iets praktisch, maar ook iets doen of hulp vragen. Met gesloten beurs: we helpen elkaar, dat is het idee!

Mail je vraag of aanbod naar:
dorpscontactpersoonterwolde@gmail.com

Oproepje

Doe jij ook mee?

De Terwoldse Post ons dorp, jouw dorp, is pas compleet met jouw verhaal, ideeën of misschien wel iets bijzonders waarover je wilt vertellen. Doe jij ook mee?

We nodigen je van harte uit kom voor een van de rubrieken jouw verhaal te doen. Of misschien vind je het zelfs wel leuk om mee te schrijven als onderdeel van het redactieteam? Klim in de pen en laat het ons weten!

De eerste drie maanden krijgt iedereen de Terwoldse Post in z'n bus. Daarvoor zoeken we nog vrijwilligers die lekker aan de wandel willen of op de fiets springen voor de verspreiding. Vind je dit leuk, dan horen we graag van je.

Plaatje!

Dit mooie plaatje werd ingezonden door Jan Gert Hamberg. Jouw plaat ook hier? Mail 'm naar de redactie!

Kids!

Suus woont op de Holle

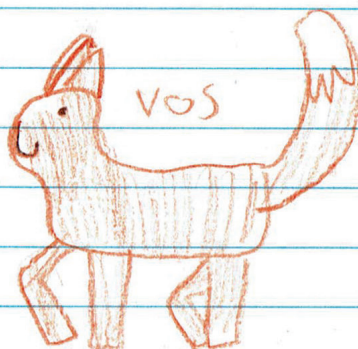

Wonen op de Holle

Wij wonen met 6 per. en een hond in ons nieuwe huis.

- Wij hebben een schuurwoning. We hebben een grote tuin waar we vaak spelen. We zien vaak haasjes en soms een vos hertjes of een uil. We wonen midden in de weilanden. Het is een hele fijne plek.

Suus de weerd

Onderneem 't

Een flink eind wandelen, dat geeft voldoening, zegt de ondernemster die we allemaal wel kennen: Helma van Kriebelz.

“Mijn hoofd lekker leeg maken. Normaal werk ik zo'n 70 uur in de week. Nu start ik de dag met een flinke wandeling en begin rond 11 uur in de zaak. Ik vind graag manieren om mijn tijd nuttig te besteden, en met mijn slechte rug is bewegen heel er goed.

We bezorgen gelukkig nog steeds maaltijden, of mensen kunnen af komen halen, hoewel het rustiger is dan in maart vorig jaar, doen we dit nog steeds. We zijn er graag voor de mensen en willen natuurlijk bezig zijn met de zaak.

We hebben binnen veel gedaan, de zolder, kelder, klussen, dingen opknappen. Als we straks weer open mogen ziet alles er weer spik en span uit. Maar ja, het liefst heb ik natuurlijk wel gasten om me heen. Ik ben een echt mensenmens.”

Mensen blij maken, dat is wat Helma en René het liefste doen en waar ze goed in zijn. Alweer zo'n 16 jaar geleden liep René bruiloften bij Kriebelz. Langzaam groeiden ze meer in de zaak. In de verkeringstijd rolden we erin. “Ik werkte bij het UWV en mijn leven zou er heel anders uit gaan zien bij Kriebelz. René grapte: ‘voor het koken heb ik je niet uitgezocht’, alweer 35 jaar geleden. Ik sta liever aan de voorkant van de zaak, René is creatief en kan heerlijk koken.

Ik ben meer van dingen regelen, echt contact met mensen. Dat is ook wat we juist nu zo missen; een praatje, even een lolletje. Je kent mensen, voelt ze aan, hebt een klik met vaste gasten. Nu is contact vluchtiger en is het echte contact minder. Deze tijd is voor veel mensen pittig, en ook voor ons hakt het er natuurlijk aardig in. Maar ik zit zo in elkaar dat ik best met wat minder toe kan, daar ben ik blij om. Ik heb geen luxe nodig, dat komt nu goed uit.

Veerkracht is een sleutelwoord. Mijn moeder zei altijd: ‘Het is nooit zo donker, of het wordt wel weer licht’.

Ze is in 1991 al overleden en de wilskracht en het doorzettingsvermogen heb ik waarschijnlijk van haar. Ze heeft gestreden tegen de grote K maar helaas verloren.

Zakelijk zouden we dit allemaal niet kunnen zonder ons team. Ziel en zaligheid en hart voor de zaak, dat is fijn en dat doet ons goed. Met liefde kan alles is ons motto. Even doorbijten, ook al valt het soms niet mee.

We wonen in een mooie omgeving, met een fijne mentaliteit. Laten we positief blijven met elkaar, wat moet dat moet, ook al ben je het er soms niet helemaal mee eens.

Ik ben een positief mens, zet mijn beste beentje voor. Gun elkaar wat, kijk niet te ver vooruit, stap voor stap. Er komen altijd weer dingen op m'n pad. Net zoals 16 jaar geleden, toen kwam Kriebelz op ons pad.

Natuurlijk maal ik ook wel eens, maar ik tover wel weer iets naar voren waardoor ik weer door kan. Iedereen doet dat op z'n eigen manier. Opedane levenservaringen kun je juist nu mooi inzetten, het sterkt ons mensen. Het zonnetje gaat wel weer schijnen, voor iedereen!

Ondernemer in Terwolde? Vertel je graag wat over jouw bedrijf? Stuur een mailtje en we hangen aan de telefoon voor een artikel hier op deze plek in de Terwoldse Post!

Nieuws!

Het verenigingsleven, een onmisbaar onderdeel van ons leven en zo ook in ons dorp. Ik duik in ons veelzijdige verenigingsleven en wil je als lezer kennis laten maken met de vele aspecten hiervan.

Volgens de encyclopedie is een vereniging een organisatie met leden die een gezamenlijk maatschappelijk doel nastreven. Leden: wie zijn het? Wat is hun doel? Waarom ben je een lid?

Op dit moment vriest het licht en staan de ijsmeesters uit Terwolde in de startblokken voor het geval dat. Dit is hét moment om de 100-jarige club eens te vragen hoe zij het verenigingsleven zien en hoe het ledenbestand er bij hen uit ziet.

Ik haalde mijn roze schaatsen uit het vet en zocht de ijsbaan aan de Kadijk op. Secretaris Harrie Eijerkamp ontvangt mij met een dikke glimlach: “Het kan maar zo weer een keer gebeuren, wij zijn er in ieder geval klaar voor.”

Ikzelf ben al lid vanaf mijn jongere jaren en als vanzelf-

sprekend werden mijn man en kinderen ooit ook lid. Zelfs onze dochter die al jaren niet meer in Terwolde woont is nog gewoon lid. Hierin zijn wij als gezin niet uniek. Het ledenbestand van de ijsclub is groot en stabiel.

Men blijft vaak lid volgens het gezegde ‘tot de dood ons scheidt’. Zelfs wanneer je al jaren niet meer kan schaatsen of nog nooit geschaatst hebt. Waarom? Harrie weet het antwoord: “De leden gunnen het ons.” Het maatschappelijke doel is hierin duidelijk: de ijsbaan voor ons mooie dorp behouden.

De IJscub telt al vele jaren een ledenbestand van ongeveer 750 leden. Is het een goed schaatsjaar dan komen er rond de 30 á 40 leden bij. Meestal blijven ze dan nog het jaar erop lid maar haken toch weer af als er geen schaatsjaar is. “We zijn zuinig op onze leden en wanneer de baan een dag open kan dan doen we dit vaak in eerste instantie alleen voor onze leden. Zij hebben het eerst recht.”

Het verenigingsleven van de ijsclub is in veel opzichten anders dan het verenigingsleven van een andere vereniging. “Onze leden hebben onderling geen sociale verbinding, wij organiseren bijvoorbeeld niet een concert zoals de muziekvereniging. Die leden werken gezamenlijk naar iets toe en dat brengt de verbondenheid.”

Het bestuur van de ijsclub is al net zo standvastig als het leden aantal. Velen zijn al jaren bestuurslid. Toch is Harrie Eijerkamp trots op de sociale rol welke de ijsclub vervuld in Terwolde. “Wij zorgen er met een klein groepje voor dat veel mensen kunnen schaatsen op natuurijs. Natuurlijk zijn we afhankelijk van het weer, maar als de tijd er is kunnen onze leden volop genieten. En dan zijn we één grote vereniging!”

Informatie over de ijsclub kun je vinden op: www.ijscub-terwolde.nl

Vrogger

Mooie verhalen over vrogger: Rinus Jacobs vertelt, geboren in 1944 aan de Wijkseweg 34.

“De Wijkseweg was nog niet verhard. Rond 1950 werden er gemeentehuizen gebouwd, erna werd er jarenlang niet meer gebouwd omdat een gemeente regeling stopte. Over het kanaal mocht niet gebouwd worden. Dat mocht in die tijd alleen op het dorp.

De Wijkseweg was een buurt met jonge gezinnen en grote saamhorigheid. Ik ging met 4 jaar naar de kleuterschool en werd nooit door moeders gebracht, maar zat bij een oudere leerling achter op de fiets. De kleuterschool was nog in ‘t Dorpszicht (nu Kriebelz). Als je voor het kanaal woonde mocht je niet op de fiets naar school, maar moest je lopen.

vervolg Vrogger

Iedereen was lid van een vereniging; voetbal, gymnastiek, muziekvereniging of zang. De saamhorigheid bestond ook dat ze mekaar wat gunden. Vele gezinnen hadden 2 of meer bakkers aan de deur. Bij ons naast woonde de familie van de Vegte, die waren met z'n tweeën, maar hadden vier bakkers. Wij hadden thuis altijd twee varkens in de schuur, 1 werd geslacht en de andere werd verkocht aan de slager. In de jaren na de oorlog was alles op de bon en dan mocht je geen varken slachten. Als het varken clandestien geslacht werd, sloten vensters van de voorkamer en stond het varken er op een ladder. Van het hele varken werd van alles gemaakt.

Als jongen ging ik de hele familie af, die kregen dan allemaal vlees, balkenbrij en worst (en dan kwam de dominee ook vaak langs). Iedereen had zijn eigen groentetuin en wat er te veel was ging naar de burenen of familie.

Terwoldenaren waren toen al een nijver volk, veel mensen werkten bij de vleescentrale, de latere Coveco, of bij Linthorst, Stokking, Ankersmit of T & D, iedereen had werk maar weinig luxe.

Stokking meubelfabriek en de Steenfabriek waren de belangrijkste werkgevers van Terwolde. Nu is het Interontage waar veel Terwoldenaren hun geld verdienen en die mede de SV Terwolde ondersteunt.

10 Jaar was ik toen de eerste radio thuis kwam. Als het Nederlandse voetbalelftal voetbalde, luisterde de hele familie mee. De jaarlijkse uitvoeringen van de gymnastiek en de muziek, met altijd volle zalen, zorgde voor de ontspanning. En ook de dansavonden bij Voorhorst waren hoogtepunten.

Cafes in Terwolde hadden aan klandizie niet te klagen. Bij café Bakker was het gezang soms buiten te horen. Bij het Noteboompje aan de dijk zaten de veehandelaren en de visverkopers. Bij de Volle Hand zwaaide Ap Bomhof de scepter. Er werd veel gefeest maar dat ging wel ten koste van het huishoudbudget.

Om de 14 dagen speelde SV Terwolde met vele honderden toeschouwers langs de lijn. Terwolde speelde in die tijd in de top van de Geldersche Voetbalbond en werd vaak kampioen.

Bekende voetbalnamen in die tijd waren Thiem Huiskamp, Herman Mulder, Henk Blok, Chris v.d. Bovenkamp, Hein Nijhof, Drikus Stevens, Joetse Prins. Appie Kamphuis kon volgens insiders zo bij Go Ahead mee, maar in die tijd bleef je trouw aan je eigen club. Als er tegen V & K gevoetbald werd, dan ging het erop of eronder.

Iedereen leerde zwemmen in het IJssel zwembad, met Meester Wolters als grote drijfveer. Ieder jaar kon je schaatsen, want er lag elke winter ijs.

Terwolde was een prettig dorp om te wonen en dat is na 76 jaar nog niet veranderd. Het is nog altijd een dorp met een eigen identiteit waar iedereen nog steeds graag wil wonen."

BUURTLIED "de Wiik"
(Wijze: 't Is plicht dat ied're jongen.)

1. Als trouwe buurtgenoten,
'Van onze Wijkseweg,
Komen we eens in 't jaar bijeen,
Er blijve niemand weg.

Refrein:
Hoezee, hoezee, doe allen met ons mee,
Hoezee, hoezee, doe allen met ons mee,
Van de Molen tot de Noteboom,
Zingt ieder met ons mee
Van de Molen tot de Noteboom,
Zingt ieder met ons mee.

2. Laat thans het buurtlied schallen,
Door het Terwoldse land,
Van Draaier tot aan Roeterdink,
Tot aan de Volle Hand.

Refrein:

3 De oorlog is ten einde,
Wij willen weer vooruit,
De wijk staat ook op 't WegenPlan,
Heet straks "Terwolde - Zuid...."

Refrein:

4 Draagt steeds elkanders lasten,
En reikt elkaar de hand,
Want eenheid en verdraagzaamheid,
Dat vormt een sterke band.

Refrein:

5. Wanner men ons komt vragen,
Waar woon je 't allerlieftst,
Dan zeggen wij als uit één mond,
"Natuurlijk op de Wiek..."

Refrein:
(Geschreven door F. ten Bosch in 1945.)

Uit de natuur

Mijn naam is Heidi Kamphuis, getrouwd met Harry en geboren en getogen in het mooie Terwolde. Een grote hobby van ons is wandelen door de natuur.

In Terwolde lopen 3 klompenpaden, 2 starten er in ons dorp en één op de Vecht. Wandelen over klompenpaden betekent wandelen over boerenerven, langs akkers en beekjes, planken over een sloot, door polders, weilanden en landgoederen. Langs schapen en koeien en via overstapjes over hekken heen. Vaak ook over plekje's die anders niet toegankelijk zijn.

Eén van de klompenpaden is het Woldermarkerpad. Deze is 7 km lang. De start is bij de kerk en via de Dorpsstraat en een klein stukje Twelloseweg ga je het boerenland in. Je komt uit op de Zeedijk en loopt richting de boerderij genaamd Erve Diepenveen.

De geschiedenis van deze boerderij gaat terug tot de late Middeleeuwen. Het was toen eigendom van een klooster in Diepenveen. Bij deze boerderij eindigt de Wellerweg, één van de oudste wegen in dit weidse gebied.

Daarna loop je door een mooi gebied met weilanden, sloten en bos waar van alles groeit en bloeit. Je komt uit

op de Zeedijk waar je de Terwoldse Wetering volgt, die gegraven is in de 14e eeuw. Via de boerderij de Doevendans loop je over de Broekhuizerstraat richting het dorp.

Op de kruising staat het huis "de Wolterkamp". Het is gebouwd in 1854 op de marke "Woldermarck". Een mooie route dus, waar je op plekken komt waar je vast nog nooit bent geweest. Laat je eens verrassen!

Colofon

Abonneren

Meedoen

Aan deze Terwoldse Post werkten mee:

Eindredactie: Tiara Dijkhof
Kernredactie: Janet Hietbrink en
Connie van Mourik

Met dank aan de gastredacteurs:
Koen van den Berg, Esther van Andel,
Suus de Weerd, Rinus Jacobs en
Heidi Kamphuis

Opmaak en productie:
Roman Reehuis en Stichting
360graden Mens. Mede mogelijk
gemaakt door Gemeente Voorst

Met dank aan:
Helma Zeissink, Harrie Eijerkamp
en Rinus Jacobs

Verspreiding

De eerste 3 nummers van deze Terwoldse Post worden huis-aan-huis in de brievenbus gedaan.

Wil je na deze 3 nummers de Terwoldse Post in je brievenbus blijven ontvangen?

Dat kan! Abonneer je dan gratis, stuur een mail naar:
dorpscontactpersoonterwolde@gmail.com

Volg ons ook op Facebook en Insta:

Wil je meedoen aan het mogelijk maken van de Terwoldse Post?

Als redacteur, gastredacteur, vrijwilliger bezorgen, of denktank?

Laat van je horen!

Contact

dorpscontactpersoonterwolde@gmail.com

terwoldsepost

terwoldsepost